

søgt Forholdene paa Stedet, hvor Margarine tilvirkes. Som Følge deraf komme de udenlandske Fabrikanter let til at staa noget gunstigere med Hensyn til dette Spørgsmaal end de indenlandske, og det forekommer der mig ikke at være nogen særlig Grund til. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at det at faa fastsat Smørindholdet i Margarine til højst 10 pCt. er noget, der viser sig Bestræbelse for i adskillige andre Lande, og det vilde dog, synes jeg i alt Fald, være ret heldigt, om vi kunde naa at faa saa ensartede Bestemmelser angaaende dette Spørgsmaal som muligt i de forskellige Lande.

Hvad angaar Spørgsmaalene om Forbud mod, at Forhandlerne farve Margarine og blande Smør og Margarine til deres Kunder, kan jeg omtale disse to Spørgsmaal under et. Her tror jeg ganske sikkert, at det vil være absolut rigtigt at forbyde baade Blanding og Farvning fra Forhandlernes Side. Saa længe vi staa ved, at det anvendes i ringe Omfang, at Forhandlerne farve Margarine, medens Køberne se paa det, ja, saa er der jo ikke nogen Fare ved det. Og det samme gælder, saa længe vi staa ved det Forhold, at Køberne se paa, at Blandingen finder Sted, saa er der jo ikke noget videre at sige til det. Men saa simpelt er Forholdet jo slet ikke. Blanding og Farvning til Køberne finder jo Sted i saa stort Omfang, at Forhandlerne i mange Tilfælde slet ikke kunne besørge det, medens Køberne se paa det. Efter hvad der er oplyst for Ministeriet, er Forholdet det, at adskillige Forhandlere maa begynde at farve Margarine om Torsdagen for at kunne tilfredsstille deres Kunder, som komme om Lørdagen for at købe, og det samme gælder med Hensyn til Blandingen. Men naar det er Tilfældet, er det jo klart, at Kontrollen dermed er saa godt som umulig, og der er sikkert ingen Tvivl om, at i adskillige, maaske endda i mange Tilfælde vil det gaa saaledes, at naar Folk mene at købe 1 Pd. Smør og 1 Pd. Margarine sammenblandede, faa de $\frac{1}{2}$ Pd. Smør og $1\frac{1}{2}$ Pd. Margarine. Men det er jo det, der skulde hindres, og jeg kan ikke se, at der her gøres Uret mod nogen ved at forbyde den Slags Forretning.

Det sker vel ogsaa ret tidt, at naar en Husmoder f. Eks. ønsker at faa Margarine farvet noget mere, end Tilfældet er, gør hun det vel for paa en billig Maade at narre sin Mand. Men det kan hun gøre hjemme, hvis hun har Lyst til det, hun skal ikke have andre til at være medvir-

kende i det Forhold. Og hvis det er saadan f. Eks., at de, der drive Pensionaterne, ønske denne Blanding af Smør og Margarine og Farvning af Margarine for at narre deres Pensionærer, synes jeg, at de kunne gøre det hjemme og behøve ikke at have Smør- eller Margarineforhandlingerne til at medvirke. Jeg tror derfor, at disse Bestemmelser ere meget fornuftige, forsvarlige og hensigtsmæssige i enhver Henseende, og dertil kommer jo, at Forhandlerne gennemgaaende ønske dette Forbud, fordi det er selvfølgelig, at de redelige Handelsfolk, som ønske at behandle deres Kunder ærligt og redeligt, have Vanskelighed ved at staa sig i Konkurrencen med Hensyn til den Slags Ting overfor dem, som ikke ere saa nøjeseende med, hvorledes deres Kunder blive behandlere.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) og det ærede Medlem for Bogense (Aadal) omtalte § 10 og de Bestemmelser, som findes deri. Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds gik ud fra, at naar der her i § 10 nævnes de til Mejeriet hørende Lokaler, hvor Margarine ikke maa opbevares, saa tænkes der kun paa selve Mejerilokalerne og ikke paa Beboelsesrummene for Mejeristen, og det er jo klart, at saaledes er Meningen. Meningen er naturligvis ikke, at vi gennem en Lov som denne ville forbyde alle Mejerister i Landet at spise Margarine, de maa jo være lige saa frit stillede som andre Mennesker og have Lov til at spise Margarine, hvis de have Lyst dertil. Men jeg erkender, at dette maaske kan finde et klarere Udtryk i Affattelsen af § 10 her i Forslaget, og jeg skal derfor gerne være villig til at overveje dette nærmere sammen med det Udvalg, som formentlig faar med Sagen at gøre. Det samme gælder det Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Bogense, nemlig Redaktionen af andet Stykke i § 10.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) havde adskillige ganske vist efter min Mening mindre Indvendinger at fremsætte mod forskellige Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg skal ikke omtale disse nærmere, idet jeg tror, at den Slags mindre Indvendinger vil man let komme ud over ved at forhandle Sagen nærmere i det Udvalg, som faar med den at gøre; kun skal jeg med Hensyn til de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte angaaende Bestemmelserne i § 22 om, at vi toge mere Hensyn til udenlandsk end til indenlandsk Margarine, sige, at det selvfølgelig ikke har været Tanken med Forslaget, men naar Slut-